

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **A. G.**
bytem X
zastoupená advokátkou JUDr. Ladou Vidrmert Štarhovou
sídlem Pražská 156, 642 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2024, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 1. 2024, č. j. X, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 4 719 Kč k rukám její advokátky JUDr. Lady Vidrmert Štarhové, sídlem Pražská 156, 642 00 Brno, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 1. 2024, č. j. MPSV-2024/19811-921 (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Brně (dále jen „správní orgán prvního stupně“ nebo „úřad práce“) ze dne 4. 10. 2023, č. j. X, jímž bylo rozhodnuto z moci úřední o změně nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením tak, že byl žalobkyni přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ ode dne 20. 6. 2023 trvale

(ačkoliv předcházejícím rozhodnutím Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Brně ze dne 31. 3. 2023, č. j. X, byl žalobkyni přiznán nárok na „vyšší“ průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ od 1. 1. 2023 s platností trvale; průkaz ZTP/P byl žalobkyni přiznán i dřívějšími rozhodnutími téhož úřadu v období od 1. 10. 2018 do 31. 10. 2023, a také od roku 2014 do 31. 12. 2018).

2. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně dne 21. 3. 2024 žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“).

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně v žalobě namítala, že žalovaný při svém rozhodování porušil § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nepostupoval v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, za současného porušení § 3 správního řádu, kdy nezjistil stav věci tak, aby o zjištěné věci nebyly důvodné pochybnosti. Dále sdělila, že napadeným rozhodnutím jí byl přiznán trvale průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ a v podstatě odebrán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“, přiznaný jí předchozím rozhodnutím ode dne 1. 1. 2023 s trvalou platností. Tím došlo zcela nepochopitelně ke změně dříve vydávaných rozhodnutí, přiznávajících žalobkyni průkaz ZTP/P již od roku 2014. Žalobkyně konkretizovala, že do března 2023 jí byl přiznáván průkaz ZTP/P vždy na přesně stanovenou dobu. S ohledem na trvale se zhoršující zdravotní stav jí byl rozhodnutím Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Brně ze dne 31. 3. 2023, č. j. X, přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený jako „ZTP/P“ ode dne 1. 1. 2023 trvale. Podkladem pro toto rozhodnutí byl posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 15. 3. 2023, č. j. X. Z posudkového závěru vyplynulo, že žalobkyně má postižení v podobě funkční ztráty dolních končetin se ztrátou opěrných funkcí ve smyslu bodu 3. písm. e) Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. a posudkový závěr tento typ postižení označil za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti na úrovni zvláště těžkého funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace.
4. Dále žalobkyně poukázala na skutečnost, že i když se její zdravotní stav setrvale zhoršuje, byl jí průkaz osoby se zdravotním postižením ZTP/P odebrán a nahrazen jen průkazem ZTP. Přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem „ZTP“ s platností ode dne 20. 6. 2023 trvale, předcházelo vypracování zdravotního posudku, který vycházel pouze z lékařské dokumentace předané jejím praktickým lékařem, a žalobkyně nebyla podrobena osobní zdravotní prohlídce posudkovou komisí. Na základě odvolání žalobkyně nechal žalovaný vypracovat nové posouzení posudkovou komisí. Na základě tohoto nového posouzení žalovaný potvrdil napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a odvolání zamítl.
5. Žalobkyně ve své žalobě uvedla, že v době, kdy ještě byla schopna ke kratší chůzi využívat francouzské hole, byl její zdravotní stav posudkovými komisemi hodnocen jako zvláště těžké funkční postižení pohyblivosti ve smyslu bodu 3. písm. e) Přílohy č. 4 cit. vyhlášky. V současné době, poté co byla žalobkyně nucena podstoupit opakované operace ramenního kloubu, není již vůbec schopna samostatné chůze ani s francouzskými holemi, a je tedy upoutána téměř výhradně na využití invalidního vozíku, a to jak v interiéru, tak v exteriéru.

Proto se žalobkyni jeví jako zcela absurdní, že i přes prokazatelné zhoršení jejího zdravotního stavu dospěla posudková komise k závěru, že je žalobkyně pouze osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti ve smyslu bodu 2. písm. f) Přílohy č. 4 cit. vyhlášky, a nikoliv osobou se zvlášť těžkým funkčním postižením ve smyslu bodu 3. písm. e) Přílohy č. 4 cit. vyhlášky. Nadto upozornila, že posudková komise rozhodla, aniž by jí osobně vyšetřila. Podkladem pro její závěry byly lékařské zprávy a její vyšetření posudkovou komisí pro účely jiného řízení – ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku.

6. Ke svému aktuálnímu zdravotnímu stavu žalobkyně doplnila, že je osobou s vrozenou dětskou mozkovou obrnou (DMO) a přidruženými zdravotními omezeními trvalého charakteru, přičemž není schopna samostatného pohybu. Její zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý, bez možnosti výhledu na zlepšení. Do budoucna lze očekávat jediné změnu v podobě zhoršení zdravotního stavu žalobkyně, a nikoliv jeho zlepšení. Nelze nechat bez povšimnutí, že již v době, kdy žalobkyně byla schopna částečného pohybu za pomoci francouzských holí a přijatelné hybnosti rukou, jí byl vydán průkaz ZTP/P, nota bene trvale. Nyní, kdy je upoutána na invalidní vozík a prodělala nespočet operací ramene, které měly za následek výrazné zhoršení hybnosti pravé ruky, jak již bylo popsáno výše (a bylo doloženo lékařskými zprávami), dospěl žalovaný k závěru, že žalobkyni přísluší pouze průkaz v rozsahu ZTP. Žalobkyně tak má za to, že skutkový stav nebyl náležitě zjištěn, a proto navrhla soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v rámci hodnocení nároku žalobkyně správní orgány zohlednily dostupnou zdravotnickou dokumentaci v možném zákonném rozsahu. Zmínil, že lékařské zprávy, na které žalobkyně v žalobě odkazuje, byly v napadeném řízení zohledněny, vyjma zprávy MUDr. M. ze dne 24. 1. 2024 a MUDr. V. ze dne 19. 1. 2024. Tyto jsou datovány až po vypracování posudku PK MPSV, a proto nebyly zohledněny. Žalobkyně je nepředložila, a to ani poté, co byla poučena o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Nezohlednění zpráv tak nemůže být přičítáno na vrub správnímu orgánu.
8. PK MPSV je podle žalovaného vázána právními předpisy; hodnocení zdravotního stavu nezávisí na volné úvaze posudkového orgánu. Jsou zde jasná právními předpisy vymezená posudková kritéria. PK MPSV se dostupnými lékařskými zprávami zabývala. Žalovaný uzavřel, že posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně komplexně, z dostupných lékařských zpráv posudková komise spolehlivě vysvětlila důvody, pro které nebyla u žalobkyně prokázána porucha zakládající nárok na vyšší než přiznaný stupeň průkazu dle zákonných kritérií. Posudek žalovaný označil za dostatečně přesvědčivý a komplexní pro to, aby mohl být podkladem pro napadené rozhodnutí. Navrhl tedy zdejšímu soudu, aby podanou žalobu zamítl.

IV. Replika žalobkyně a její další podání

9. K vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že nové lékařské zprávy obdržela až v lednu 2024 (ortopedie a rehabilitace), avšak žádná z nich – stejně jako zprávy použité pro posudek –

nikdy neprokazovala zlepšení zdravotního stavu, které by odůvodňovalo odebrání průkazu ZTP/P. Naopak, žalobkyně zopakovala, že při tvorbě posudku PK MPSV došlo k nesprávnému posouzení skutkového stavu, neboť v minulosti jí byl opakovaně přiznán průkaz ZTP/P na základě posudků, které konstatovaly podstatné omezení schopnosti pohyblivosti na úrovni zvláště těžkého funkčního postižení pohyblivosti.

10. Doplnila, že v době vydání předchozích posudků byl její zdravotní stav lepší než nyní. Tehdy byla schopna kratší chůze s oporou francouzských holí. V současnosti je po opakovaných operacích ramenního kloubu (dokladovala lékařskými zprávami) odkázána prakticky výhradně na invalidní vozík. Přesto byla nyní posouzena pouze jako osoba s nárokem na průkaz ZTP. To žalobkyně považuje za absurdní, neboť dříve, při lepším zdravotním stavu, bylo opakovaně její zdravotní postižení posouzeno jako závažnější a získala průkaz ZTP/P.
11. Je-li žalovaným tvrzeno, že při tvorbě posledního posudku bylo postupováno v souladu s právními předpisy a posudkovými kritérii, znamená toto odlišné posouzení zdravotního stavu zásadní zásah do legitimního očekávání žalobkyně. Nemohla předpokládat, že po zhoršení zdravotního stavu bude posouzena jako osoba pouze s nárokem na průkaz ZTP, když dříve při lepším zdravotním stavu opakovaně získala průkaz ZTP/P.
12. Žalobkyně zdůraznila, že vzhledem k vrozené dětské mozkové obrně a dalším trvalým zdravotním omezením lze do budoucna očekávat pouze další zhoršení zdravotního stavu. Současně poukázala na to, že v době, kdy to její zdravotní stav dovoľoval, tak se i přes své zdravotní komplikace příkladně začlenila do společnosti – vystudovala VOŠ, pracovala na plný úvazek na pobočce úřadu práce a snažila se být pro společnost prospěšná v nejvyšší možné míře. To v současné době není možné.
13. Za účelem prokázání svého zdravotního stavu žalobkyně v průběhu soudního řízení navrhla k důkazu svědeckou výpověď asistentek K. H., A. M., M. M., D. B., T. H. S., dále faktury za úhradu sociálních služeb a další očekávané lékařské zprávy (především z ortopedie, neurologie a rehabilitace).

V. Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu soud zjistil následující pro věc podstatné skutečnosti. Dne 13. 6. 2025 byl správnímu orgánu prvního stupně doručen podnět Městské správy sociálního zabezpečení Brno-město (dále jen „MSSZ“) k zahájení správního řízení ve věci provedení mimořádné kontroly zdravotního stavu pro účely změny nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. MSSZ dospěla k závěru o vhodnosti provedení kontroly původního posouzení podle § 35 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poskytování dávek“). Ve smyslu tohoto ustanovení podala PSSZ – LPS podnět k zahájení správního řízení.
15. Na základě tohoto podnětu správní orgán prvního stupně zahájil dne 20. 6. 2023 z moci úřední správní řízení ve věci změny nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením

žalobkyně. Prostřednictvím MSSZ nechala vypracovat posudek o zdravotním stavu žalobkyně dne 15. 8. 2023, č. j. X. V rámci tohoto posudku dospěl posuzující lékař k závěru, že v případě žalobkyně jde o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti dle bodu 2. písm. f) Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. a ve smyslu ustanovení § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek. Platnost byla stanovena trvale.

16. Následně správní orgán prvního stupně vyrozuměl žalobkyni o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobkyně se k vypracovanému posudku v této části řízení nevyjádřila a správní orgán vydal prvostupňové rozhodnutí. Proti tomu podala žalobkyně odvolání, v němž uvedla, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí. Rovněž nesouhlasí s vypracovaným posudkem, neboť nebyl vzat v úvahu její skutečný zdravotní stav. Od doby, kdy jí byl přiznán průkaz pro osoby se zdravotním postižením s označením ZTP/P (přiznán ke dni 31. 3. 2023 s trvalou platností), se její zdravotní stav spíše zhoršil. Její nemoc je neléčitelná a v jejím případě má výrazný progredující charakter. Má postiženy všechny čtyři končetiny. Aktuálně je schopna chůze po interiéru v domácím prostředí pouze za asistence třetí osoby, kdy jí tato osoba musí vézt na vozíku, případně podpírat. Navíc uvedla, že její zdravotní stav byl posouzen bez její přítomnosti, posudkový lékař MSSZ patrně vycházel jenom z lékařské dokumentace předané jejím praktickým lékařem. Je přesvědčena, že jeho závěr, potažmo správního orgánu prvního stupně je nesprávný, když z lékařských vyšetření a zpráv odpovídá její zdravotní stav přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením s označením ZTP/P. Na podporu svého tvrzení předložila žalobkyně celou řadu lékařských zpráv a potvrzení o využívání terénní sociální služby. Prvostupňové rozhodnutí navrhovala zrušit, neboť vypracovaný posudek odporuje lékařským zprávám a zdravotnímu stavu.
17. Za účelem rozhodnutí o podaném odvolání požádal žalovaný Posudkovou komisi MPSV ČR o posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Ta vypracovala posudek dne 9. 1. 2024, v němž dospěla k závěru, že v případě žalobkyně jde o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti ve smyslu bodu 2. písm. f) Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. a ustanovení § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek. Doba platnosti byla stanovena trvale. Dále uzavřela, že v případě žalobkyně nelze prokázat postižení uvedená v bodě 3. písm. a) až n) Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., která by odpovídala zvláště těžkému funkčnímu postižení pohyblivosti, a tedy neodpovídá ustanovení § 34 odst. 4 zákona o poskytování dávek, podle něhož je přiznáván průkaz ZTP/P. V rámci odůvodnění posudková komise mimo jiné uvedla, z jakých podkladů vycházela, a také učinila diagnostický souhrn zdravotního stavu žalobkyně. V posudkovém zhodnocení konstatovala, že dominující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (DNZS), který vede k podstatnému omezení schopnosti pohyblivosti či orientace, je mozková obrna s triparézou středně těžkou a stav po opakovaných operacích ramenního kloubu vpravo pro opakované luxace, nestabilitu. Po poslední operaci ramene probíhá rehabilitace, nyní nemožnost používání berlí, s doporučením rehabilitace a nácviku chůze o berlích. Posudková komise konstatovala, že provedla pro účely odvolacího řízení nové posouzení k datu svého jednání, protože při vypracování posudku přihlížela i k dalším nálezům, které byly vypracovány až po datu vydání prvostupňového rozhodnutí. Celkově bylo na základě lékařských nálezů (bez přešetření žalobkyně, nebyla jednání komise přítomna) zjištěno, že v přiložené dokumentaci není dokladována porucha funkce obou horních končetin ve smyslu těžkých paretických

nebo ztrátových postižení. Není dokladováno těžké omezení hybnosti kyčelních nebo kolenních kloubů na obou dolních končetinách a není dokladováno ani postižení páteře s těžkými parézami končetin. Není zdokumentováno ani posudkově významné postižení zraku a sluchu nebo přítomnost těžké mentální retardace či demence anebo jiného závažného duševního postižení s dopadem na orientační a komunikační schopnosti. Žalobkyně není limitována těžkou kardiální nebo dechovou nedostatečností. Z posudkového hlediska nebylo prokázáno, že by funkční omezení vyplývající ze zjištěného zdravotního stavu dosahovalo zvláště těžkého nebo úplného funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace v rozsahu daném platnou právní normou.

18. Posudek následně žalovaný zaslal žalobkyni a vyrozuměl ji o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. To žalobkyně neučinila a žalovaný následně vydal napadené rozhodnutí, v němž vyšel ze závěrů uvedených v posudku PK MPSV ČR.

VI. Posouzení věci krajským soudem

19. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
20. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Za splnění podmínek v § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. rozhodl bez jednání. Shledal, že **žaloba je důvodná**.
21. Podle § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3 cit. zák.
22. Podle § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.
23. Podle § 34 odst. 4 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) osoba se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvláště těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě

nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvláště těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.

24. Podle § 34b odst. 1 zákona o poskytování dávek se při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby, b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a závažnost funkčního postižení.
25. Podle § 34b odst. 5 zákona o poskytování dávek se při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace.
26. Dle § 35 odst. 1 zákona o poskytování dávek (ve znění účinném do 31. 12. 2023) se řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením zahajuje na základě písemné žádosti podané na tiskopisu předepsaném ministerstvem. Řízení o změně nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se zahajuje též z moci úřední; podnět k řízení z moci úřední může podat také okresní správa sociálního zabezpečení (pozn. soudu: dnes Institut posuzování zdravotního stavu), pokud na základě výsledku posouzení zdravotního stavu zjistí posudkově významné skutečnosti, které jsou rozhodné pro nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením.
27. Podle § 2b vyhlášky č. 388/2011 Sb. jsou zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce.
28. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
29. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že posudek není přesvědčivý, neboť jeho závěry jsou v rozporu s lékařskými zprávami, a dále poukázala na skutečnost, že jí byl v minulosti opakovaně přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“, naposledy dokonce trvale. Podle žalobkyně posudková komise nesprávně hodnotila její zdravotní stav. V této souvislosti soud uvádí, že jak vyplývá z výše citovaných právních předpisů, rozhodnutí o nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením je závislé na posouzení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace, tedy na odborném posouzení zdravotního stavu. Odkázat lze např. na závěry Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozsudku ze dne 8. 12. 2021, č. j. 4 Ads 184/2021-30, uvedl, že *„posouzení zdravotního stavu mj. i v souvislosti s poskytováním dávek podmíněných zdravotním stavem či jako zde přiznáním průkazu osob se zdravotním postižením je věcí odborně medicínskou, k níž nemá soud potřebné odborné znalosti, a proto vždy vychází z posouzení osob,*

kteřé jimi disponují. V rámci řízení před správními orgány v těchto věcech zdravotní stav posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2004, č. j. 5 Ads 34/2003 - 82, č. 526/2005 Sb. NSS).“

30. Z uvedeného tedy vyplývá, že jelikož je posouzení zdravotního stavu věcí odborně medicínskou a soudy (ani správní orgány) nemají v tomto ohledu potřebné znalosti, vycházejí z vyjádření relevantních subjektů, které tyto znalosti mají. Rozsah přezkumu je tedy tímto omezen. Soudy ani správní orgány nemohou samy učinit úsudek o tom, zda a v jakém rozsahu zdravotní postižení osoby omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace. Toto hodnocení může provést pouze odborný posudkový orgán, jímž je v řízení o odvolání posudková komise zřízená Ministerstvem práce a sociálních věcí (přiměřeně srov. také např. bod 24 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2023, č. j. 5 Ads 8/2023-25).
31. V rozsudku ze dne 8. 11. 2018, č. j. 10 Ads 248/2017-61, pak Nejvyšší správní soud taktéž ve vztahu k žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením dovodil, že „[k] odborným lékařským otázkám je vypracováván posudek, který soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s., zejména zda splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Hodnotí, zda se posudek vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně těch, jež namítá posuzovaná osoba, a zda je z nich zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace. Posudkový závěr musí být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý a srozumitelný i pro správní soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti. Soud ověřuje, zda daný posudek je úplný a přesvědčivý ve výše uvedeném smyslu (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 10. 2017, č. j. 8 Ads 136/2017-35).“ (Srov. také např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37, a ze dne 8. 12. 2021, č. j. 4 Ads 184/2021-30.)
32. Soud konstatuje, že ani v projednávané věci nemůže přezkoumávat odborné závěry vyslovené posudkovou komisí v posudku, neboť k takovému přezkumu není dostatečně odborně vybaven. Je však povinen klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost odborného posudku. Musí posoudit zejména to, zda se posudková komise vypořádala se všemi rozhodnými hledisky, tvrzeními žalobkyně a předloženými lékařskými zprávami, případně zda odstranila či vysvětlila všechny rozpory. Závěr posudkové komise musí být jednoznačně a konkrétně odůvodněn. Prvním, kdo splnění všech těchto podmínek má sledovat, je žalovaný ve správním řízení, kdy na podkladě úplného a přesvědčivého posudku rozhoduje o odvolání účastníka řízení. Soud koná až následnou kontrolu, v případě podání správní žaloby.
33. S ohledem na výše uvedené se soud nejprve zabýval námitkami týkajícími se nesprávného posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí a rozporu jejích závěrů s použitými lékařskými zprávami. V tomto ohledu soud uvádí, že posudek požadavky kladené na něj judikaturou Nejvyššího správního soudu nesplňoval. Posudková komise sice v projednávané věci v obecné rovině učinila diagnostický souhrn, popsala podle ní relevantní zdravotní obtíže žalobkyně vyplývající z prostudované zdravotnické dokumentace, na

základě toho učinila závěr a určila rozsah postižení s odkazem na § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek a dále na bod 2. písm. f) Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Žalobkyni sice PK vyzvala k doložení podkladů pro posouzení zdravotního stavu, což žalobkyně ve stanovené lhůtě učinila, ale z těchto zpráv (a dalších) PK nevycházela, přestože je v soupisu vyjmenovala. V posudkovém zhodnocení použila jen některé z nich (konstatovala dle PL ze dne 17. 1. 2023, že je žalobkyně orientovaná, má oční vadu ...; dále dle ortopedického nálezu byl 6. 3. 2023 implantován TEP pravého ramene; kontrola na ortopedii 8/2023 a 10/2023 – pohyb nezkouší, ale doporučena rehabilitace; dne 24. 10. 2023 kontrola na rehabilitaci – doporučen nácvik chůze o dvou francouzských holích, dosud nemožnost používání berlí; dle neurologa v 11/2023 je spastická paraparéza těžšího stupně na DKK, paréza spastická těžšího stupně na LHK s počínajícími kontrakturami, pravá HK po opakovaných ortop. operacích nestability ramen. kloubu a akrální hybnost na pravé HK normální), aniž by se vyjádřila i k ostatním zprávám a jejich obsahu, učinila z nich správné závěry, a komplexně tak zhodnotila zdravotní stav a postižení žalobkyně. K tomu nedošlo. Z těch zpráv, které PK vzala více na zřetel a citovala z nich v posudku, nevyplývá reálná a skutečná závažnost zdravotního stavu žalobkyně a funkčního postižení pohyblivosti, resp. bylo zde použito jen to, co se více hodilo. Přestože byla v posudku PK jako poslední citována neurologická zpráva „dle neurologa v 11/2023“ (bez upřesnění zprávy) z níž vyplývá, že „*u žalobkyně je: spastická paraparéza těžšího stupně na DKK, paréza spastická těžšího stupně na LHK s počínajícími kontrakturami, pravá HK po opakovaných ortop. operacích nestability ramen. kloubu a akrální hybnost na pravé HK normální*“, PK z této zprávy a jejích poznatků nevyvodila žádné své závěry při posouzení zdravotního stavu žalobkyně a rozsahu jejího funkčního postižení pohyblivosti. Přitom obsah této lékařské zprávy je ve zjevném rozporu se závěry posudkové komise. Závěry posudkové komise ve světle této neurologické lékařské zprávy pak postrádají potřebný medicínský podklad a logiku. Spastická paraparéza těžšího stupně na obou dolních končetinách zjevně neumožňuje žalobkyni žádný funkční pohyb a používání končetin co do opěrné funkce ve smyslu bodu 3. písm. e) Přílohy k vyhlášce č. 388/2011 Sb. (přestože nejde o úplnou paraplegii - zcela vymizelou hybnost). K tomu se dále přidává spastická paréza těžšího stupně na levé horní končetině, ani zde nelze očekávat přirozený funkční pohyb, což v kombinaci s paraparézou byt' jedné DKK může odpovídat bodu 3. písm. d) Přílohy k vyhlášce č. 388/2011 Sb. To vše je dále komplikováno pravou horní končetinou po opakovaných operacích pro nestabilitu ramen. kloubu, kdy snad dočasně nebyl možný jakýkoliv pohyb ani v interiéru pomocí francouzských holí, byl možný jen s dopomocí a na invalidním vozíku. Tyto všechny okolnosti (a mnohé další, vyplývající detailněji z lékařských zpráv) PK vůbec nevzala v úvahu. Přitom sama v úvodu posudkového zhodnocení uvádí, že „*v popředí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzované, který vede k podstatnému omezení schopnosti pohyblivosti, je **dětská mozková obrna s triparézou středně těžkou** a stav po opakovaných operacích ramenního kloubu upravo pro opakované luxace a nestabilitu. Dle ortopeda nutnost používání francouzských holí, po poslední operaci probíhá postupná rehabilitace, nyní nemožnost používání berlí s doporučením rehabilitace a nácviku chůze o berlích.*“ Toto posudkové zhodnocení nasvědčuje zdravotnímu stavu žalobkyně podřaditelnému pod § 34 odst. 4 zákona o poskytování dávek, a tedy nároku na průkaz ZTP/P, kdy žalobkyně kvůli dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu je schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Naopak neodpovídá podřazení pod § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek, a tedy

nároku jen na průkaz ZTP, protože zjištění ohledně zdravotního postižení žalobkyně jsou zjevně závažnějšího charakteru a mohou odpovídat spíše § 34 odst. 4 zákona o poskytování dávek.

34. Navíc soud vytýká posudkové komisi i sdělení v posudku, že *žalobkyně byla vyšetřena při jednání posudkové komise 12. 10. 2023 pro účely přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku (motorové vozidlo) a dále uvedla: „Zhodnocen výsledek vyšetření.“* Takové řádné zhodnocení ovšem v posudku chybí. Při této náhlé změně nároku žalobkyně na průkaz (po mnoha letech) bylo vhodné přehodnotit zdravotní stav žalobkyně při jednání PK, zvláště pokud byly shledány odlišnosti či nějaké nejasnosti v podkladech ohledně zdravotního stavu žalobkyně. Pouhý odkaz na šetření v rámci příspěvku na zvláštní pomůcku není v aktuálně posuzované věci dostatečný.
35. Za velmi podstatné soud pokládá ještě naprostou ignoraci dosavadních rozhodnutí úřadu práce a vypracovaných zdravotních posudků, na základě nichž byl žalobkyni průkaz ZTP/P opakovaně přiznáván již od r. 2014, naposledy dokonce s trvalou platností (dle rozhodnutí z moci úřední ze dne 31. 3. 2023 s účinností od 1. 1. 2023). Z nyní přezkoumávaného posudku PK MPSV ČR ovšem nevyplývá, jak se s touto skutečností komise vypořádala. Z posudku neplyne, že by byl zdravotní stav žalobkyně v předchozím období (opakovaně od r. 2014) jakkoliv nadhodnocen a ani to, že by se zdravotní stav žalobkyně aktuálně nějak výrazně zlepšil (žalobkyně udává na podkladě lékařských zpráv špatnou prognózu svého zdravotního stavu). Pro takové závěry zjevně není ve zdravotnické dokumentaci žádný podklad. Z logiky věci, ale i z judikatury správních soudů plyne, že odnímá-li se účastníkovi řízení určitý nárok (zde dosavadní nárok na průkaz ZTP/P), je třeba tuto změnu dostatečně zdůvodnit a podložit. To však posudková komise neučinila. Její závěry jsou zcela překvapivé, řádně neodůvodněné a zjevně medicínsky nepodložené.
36. Žalovaný pak tento stav jen aproboval a ve svém rozhodnutí závěry posudku potvrdil (viz výklad dále). Jeho rozhodnutí proto soud shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a současně zjistil, že skutkový stav, jenž vzal žalovaný za základ, vyžaduje zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.). Takové doplnění nemůže provést soud. Soud proto neprováděl dokazování žalobkyní navrhanými důkazy.
37. Jak již bylo uvedeno, soud nemá medicínskou odbornost, tudíž nemůže v tomto směru ani odborně hodnotit závěry posudkové komise týkající se faktického podřazení zdravotního stavu žalobkyně pod jednotlivé zdravotní stavy vyjmenované v příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Nicméně na rozpory a nedostatky v posudku poukázat musí (viz shora). Úvahy vyjádřené komisí v posudku musí být nejen odborné, ale musí být přesvědčivé a logické, a také dostatečně medicínsky podložené tak, aby řádně odůvodnily závěry komise a podřazení zjištěného zdravotního stavu posuzované osoby pod příslušnou právní normu (tj. např. zda v posuzované věci bylo prokázáno zvláště těžké funkční postižení nebo úplné postižení pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, což je podmínka pro podřazení zdravotního stavu pod bod 3. písm. e) Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. ve spojení s § 34 odst. 4 zák. o poskytování dávek, na které odkazovala žalobkyně).

38. Soud dále konstatuje, že posudková komise není povinna vyšetřovanou osobu vyrozumívat o tom, co není medicínsky podloženo a jaká vyšetření je třeba absolvovat, aby byl zdravotní stav uznán za nepříznivý. Posudková komise může zdravotní stav posuzované osoby sama náležitě zhodnotit a přesvědčivě závěr odůvodnit, má-li pro to dostatek podkladů (relevantních lékařských zpráv). V této věci byl posudek žalobkyni doručen bezprostředně poté, co jej žalovaný obdržel od posudkové komise. Žalobkyni byla dána možnost se k posudku vyjádřit, čehož nevyužila, v tomto ohledu zůstala pasivní. Relevantní námitky proti posudku vznášela až v podané žalobě. Nejde ale o protiprávní postup.
39. Soud se dále vrací k výše provedenému výkladu ke změně nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Ust. § 35 odst. 1 zákona o poskytování dávek (ve znění účinném do 31. 12. 2023) stanovilo, že řízení o změně nároku na průkaz lze zahájit z moci úřední, přičemž podnět může dát okresní správa sociálního zabezpečení, pokud zjistí posudkově významné skutečnosti rozhodné pro nárok. Tak tomu bylo i v projednávané věci, kdy právě MSSZ dala s ohledem na svá zjištění podnět k zahájení tohoto řízení.
40. V případě změny nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením je vždy třeba náležitě vysvětlit, z jakého důvodu ke změně dochází, resp. proč již osoba nesplňuje podmínky pro nárok na průkaz s konkrétním označením. Např. v již zmíněném rozsudku ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37, Nejvyšší správní soud uvedl: *„Je-li však někdo držitelem průkazu ZTP, tím spíše jsou v případě posuzování jeho žádosti zvýšené nároky na vysvětlení toho, z jakého důvodu jeho zdravotní stav již nadále neodpovídá podmínkám k získání průkazu s tímto symbolem. Úkolem žalovaného tak bylo zdůvodnit, k jakým konkrétním změnám odůvodňujícím nepřiznání průkazu ZTP v mezidobí došlo, nejedná-li se o změnu zdravotního stavu, pak vysvětlit podřazení pod ustanovení zákona o poskytování dávek a souvisejících změn, tedy v čem konkrétně spočívá žalovaným tvrzená změna právní úpravy znemožňující stěžovateli opětovně přiznat průkaz ZTP. Žalovaný tak ovšem neučinil a tuto vadu v řízení o žalobě ani krajský soud dostatečně nezohlednil.“* Uvedené závěry lze aplikovat i v případě změny nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením z moci úřední. Důvodem takové změny může být relevantní změna zdravotního stavu osoby či zpřísnění podmínek pro přiznání nároku (srov. též bod 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37, nebo bod 49 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2021, č. j. 5 Ads 350/2019-60). Pro úplnost pak lze ještě odkázat v souvislosti se změnou posouzení zdravotního stavu na judikaturu Nejvyššího správního soudu ve věcech invalidního důchodu a příspěvku na péči, kterou lze přiměřeně aplikovat i na řízení o nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením (viz bod 13 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37). Dále např. v rozsudku ze dne 23. 2. 2016, č. j. 2 Ads 280/2015-35, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„posudková komise je povinna přesvědčivě odůvodnit, co se při porovnání s obdobím, kdy byla odnímaná dávka přiznána, ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo snížení stupně invalidity. Podle konstantní soudní praxe jsou uznávány tři okruhy příčin, jež mohou vést k přesvědčivému odůvodnění zániku nebo snížení stupně dříve uznané invalidity. Jedná se o posudkově významné zlepšení zdravotního stavu, stabilizaci zdravotního stavu spojenou s adaptací např. na poúrazovou situaci, a tím i s obnovením výdělečné schopnosti ve stanoveném rozsahu, a dřívější posudkové nadhodnocení zdravotního stavu - tzv. posudkový*

omyl.“ (Srov. též např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2017, č. j. 10 Ads 17/2017-44, a ze dne 29. 3. 2018, č. j. 1 Ads 124/2017-49.)

41. Z podkladů založených ve správním spise vyplývá, že žalobkyni byly v minulosti přiznány mimořádné výhody III. stupně ve smyslu § 31 odst. 1 vyhlášky č. 182/1991 Sb. a vydán průkaz mimořádných výhod osvědčující právě mimořádné výhody III. stupně. V souladu s přechodným ustanovením čl. II bod 2 zákona č. 329/2014 Sb. měla žalobkyně jako držitelka průkazu mimořádných výhod nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením podle zákona o poskytování dávek označený symbolem „ZTP/P“. Správní řízení, zahájené správním orgánem prvního stupně z moci úřední, bylo vedeno právě o změně nároku na tento průkaz osoby se zdravotním postižením, na což žalobkyně opakovaně poukazovala. K této skutečnosti se však posudková komise ve svém posudku ani žalovaný v napadeném rozhodnutí žádným způsobem nevyjádřili. Důvod změny nároku žalobkyně na průkaz osoby se zdravotním postižením, spočívající v přiznání „jen“ nároku na průkaz nižší úrovně, nebyl vůbec posouzen ani odůvodněn. Vzhledem k výše uvedeným závěrům bylo povinností správních orgánů náležitě vysvětlit, z jakého důvodu žalobkyně již nesplňuje podmínky pro nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením vyššího stupně. Pro úplnost soud dodává, že změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením řádně neodůvodnil žalovaný ani správní orgán prvního stupně a ani posudkový lékař či posudková komise ve svých posudcích.
42. V posuzované věci tedy nelze považovat posudek PK MPSV za úplný a přesvědčivý, posudková komise se nevyjádřila ani k důvodům změny nároku žalobkyně na průkaz osoby se zdravotním postižením. Z posudku také nevyplývá, co tuto změnu způsobilo. Soud připomíná, že odborné posudky PK MPSV, hodnotící zdravotní stav žadatele o dávku, jsou stěžejním podkladem pro rozhodnutí ve věcech přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením (viz např. bod 22 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2021, č. j. 4 Ads 184/2021-30).
43. K závěrům žalovaného v napadeném rozhodnutí soud uvádí, že žalovaný sice nemůže sám přezkoumávat odborné závěry plynoucí z odborných posudků, je však povinen posudek vyhodnotit z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti (viz např. rozsudky NSS ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, nebo ze dne 14. 11. 2023, č. j. 5 Ads 8/2023-25). Pokud posudek tyto požadavky nesplňuje, je povinností správního orgánu žádat o jeho doplnění (viz např. rozsudek NSS ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37).
44. Žalovaný v napadeném rozhodnutí toliko formálně převzal závěry posudkové komise, aniž by se jimi podrobněji zabýval. Posudek vypracovaný posudkovou komisí přitom nebyl úplný ani přesvědčivý a nesplňoval požadavky judikatury Nejvyššího správního soudu, jak již bylo rozebráno výše. V posudku, potažmo ve správním rozhodnutí, chybí i přesvědčivé zdůvodnění související se změnou nároku žalobkyně na průkaz osoby se zdravotním postižením.
45. Napadené rozhodnutí tak shledal soud nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Zároveň z důvodu nepřesvědčivosti a neúplnosti posudku PK shledal, že zjištěný skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění pro rozhodnutí věci ve smyslu § 76 odst.

1 písm. b) s. ř. s. (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2016, č. j. 4 Ads 100/2016-25, a ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 Ads 71/2016-28).

VII. Závěr a náklady řízení

46. Z výše uvedených důvodů soud zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a nedostatečně zjištěném skutkovém stavu podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a věc současně vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
47. V dalším řízení bude žalovaný vázán právními názory vyslovenými soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Je třeba náležitě zjistit skutkový stav a za tím účelem musí žalovaný vyžádat doplnění posudku od posudkové komise, a to v rozsahu, v jakém soud vytýkal pochybení, nedostatky a nedostatečná zjištění ve shora provedeném výkladu. V návaznosti na doplnění odborného posudku provede žalovaný jeho zhodnocení a zváží, zda tento posudek již splňuje v souladu s výše uvedenou judikaturou požadavky na určitost, úplnost a přesvědčivost, resp. zda se náležitě vypořádává se všemi relevantními skutečnostmi, námitkami a tvrzeními tak, aby žalovaný mohl ve věci řádně rozhodnout.
48. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla ve věci úspěch, pročez má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení žalobkyně sestávaly z nákladů na právní zastoupení. Odměna advokátky žalobkyně a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s.ř.s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění do 31.12.2024. V daném případě se jednalo o 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, replika) a 3 režijní paušály, tj. ve výši 3x 1 000 Kč a 3x 300 Kč (§ 7 bod 3, ve spojení s § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 4 advokátního tarifu), tedy celkem 3 900 Kč. Jelikož bylo zjištěno, že právní zástupkyně žalobkyně je plátcem DPH, bylo třeba k tomu připočítat DPH ve výši 21 %, tj. 819 Kč. Soudní poplatek v této věci sociálního typu nebyl hrazen. Celkem tak byla žalobkyni přiznána vůči žalovanému náhrada nákladů řízení ve výši 4 719 Kč vč. DPH, a to k rukám její advokátky JUDr. Lady Vidrmert Štarhové. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. listopadu 2025

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D. v.r.
samosoudkyně